

Poëtisch en soms gedurfd expliciet

●●●○

HELE DAGEN IN DE BOMEN

Gezelschap: Malpertuis
Regie: Piet Arfeuille

Beeldende, poëtische maar talmende voorstelling met een sterke prestatie van Tania Van der Sanden in de dragende rol.

De titel verwijst naar een liefdevolle herinnering van een moeder aan haar zoon, die als jongen graag in bomen klom. De tijden van vertedering liggen ver achter hen. De twee hebben mekaar vijf jaar niet meer gezien. Moeder (Tania Van der Sanden) is een dominante zakenvrouw, zoon (David Cantens) is uitgeweken naar Parijs en heeft een allesbehalve

liefdevolle relatie met zijn vriendin (Karlijn Sileghem).

Moeder komt onverwacht logeren en blijft zeuren dat ze het koud heeft. De vriendin is voor haar een verwaarloosbaar aanhangsel.

De personages blijven mekaar aantrekken en afstoten. Vanuit hun emotioneel vacuüm onderhouden ze een contraire driehoeksverhouding. Ze kijken tegen hun gapende existentiële afgrond aan. "We begrijpen niet wat ons overkomt", verzucht de moeder, "Drinken is mijn lang leven, het vult het zwarte gat."

De onbehaaglijke sfeer en het latente spanningsveld tussen de personages zwakt regisseur Piet Arfeuille af door de gestileerde beeldzetting. De scène is opge-

Tania Van der Sanden is geloofwaardig als zielige moeder

deeld in apart belichte speelvlakken waarin de personages los van elkaar hun ding doen. De strakke kadrering laat soms enkel benen zien. Vanuit die suggestiviteit wordt een erotiserende onderstroom gecreëerd. Die is soms gedurfd expliciet, zoals in de homo-erotische scène in het peeskamertje en tij-

dens de soft porno striptease.

De voorstelling baadt groten-deels in een intimistisch-poëtische sfeer. Minpunt is dat door het repetitieve karakter van de dialogen het geheel aan kracht verliest.

In haar deux-pièces en met zware rokerige stem belichaamt Van der Sanden geloofwaardig haar zielige personage. (JDS)

Info: www.malpertuis.be

DM. DeMorgen.be

De recensie van *Moeder* van Peeping Tom leest u op onze website.